

Anarchie in de spiegelwereld?

Waarom het internet als "plek" voor anarchistische discussie niet heel interessant is voor de Zündlappen en waar we ons op focussen als we toch meedoen aan de discussies die daar plaatsvinden

Zündlappen

Zündlappen

Anarchie in de spiegelwereld?

Waarom het internet als "plek" voor anarchistische discussie niet heel interessant is voor de Zündlappen en waar we ons op focussen als we toch meedoen aan de discussies die daar plaatsvinden

01/02/2022

rumoer.noblogs.org

Originele tekst: zuendlappen.noblogs.org

a-bieb.nl

01/02/2022

In verschillende mate en vanuit verschillende standpunten, hebben we deelgenomen aan anarchistische discussies welke in de afgelopen jaren op het internet plaatsvonden, we hebben ze geobserveerd en onze ervaringen aan dit soort discussies gerelateerd. In dit proces kwam steeds de vraag op van de betekenis ervan omdat in tegenstelling tot de vaak veel meer vruchtbare discussies die we face to face hebben, er niet te verwachten valt dat uitwisselingen op internet al te veel spanning, affiniteit of vijandigheden opleveren. Dat laatste dan misschien wel als een bizarre sociale media roddel, in plaats van dat deze discussies dan op de een of andere manier de analyses van diegenen zouden versterken, of dat ze op z'n minst leuk zouden zijn. En ook al wordt er gezegd dat het internet mensen van over de hele wereld met elkaar in contact brengt is het opvallend -en wie is er echt verbaasd? - dat de weinige relaties die werkelijk begonnen zijn met behulp van het internet, net zo gemakkelijk in de echte wereld gestart hadden kunnen worden, omdat ze elkaar hier en daar al eens tegen gekomen waren zonder het te weten.

Tegelijkertijd echter, kunnen we opmerken dat er in de diepte van het internet, vaak in dieptes waarin geen van ons zich ooit bevonden hebben, er soms wel spannende discussies plaats lijken te vinden, zelfs voor diegenen onder ons die stijf en minder progressief zijn en fundamenteel vijandig tegenover technologie staan, die draaien om dezelfde en vergelijkbare onderwerpen die ons bezighouden. Het is interessant dat deze discussies vaak plaatsvinden in totale onwetendheid van elkaar. Soms verschijnen er vertalingen van teksten op het internet die tientallen jaren geleden werden vertaald maar bijna nergens te vinden zijn behalve in de zeer tastbare anarchistische archieven. Soms zelfs vertalingen van teksten die nog steeds actief op papier verspreid worden. Maar zelfs met de hier beschreven tendens, namelijk dat het internet en de discussies die daar plaatsvinden onwetend zijn betreffende de discussies die daarbuiten plaatsvinden (wat mij het overgrote deel lijkt), is er ook een omgekeerde onwetendheid van wat er de hele dag lang gepubliceerd en bediscussieerd wordt op het internet en wat nooit op papier gedrukt zal worden behalve op de geïsoleerde printjes van een paar mafkezen die het internet raadplegen maar geen tekst van beeldschermen lezen. Kortgezegd, er zijn twee werelden. Eentje in welke mensen elkaar face to face treffen, waarin kranten, brochures en boeken van hand tot hand gaan, in welke posters geplakt worden en graffiti geverfd wordt, waarin mensen elkaar beledigen, en in welke, - men moet dit aspect niet onderschatten - je je tegenstander in de ogen moet kijken, net zo goed als dat je gebruik kan maken van andere vormen van communicatie in plaats van woorden of in aanvulling hierop. En een wereld waarin teksten, beelden

en video's hun toeschouwers vooral vinden door algoritmes, in welke alles altijd potentieel toegankelijk is op hetzelfde moment en daardoor de indruk geeft dat je alles weet, en waarin veel dingen uitgedrukt worden in memes en slogans, waarin actie alleen bestaat in de vorm van afbeeldingen, waarin er beledigingen zijn, maar mensen elkaar niet in de ogen hoeven te zien, en ook niet de mogelijkheid hebben om hun emoties te uiten met meer solide argumenten. Een wereld welke ooit een spiegel was van de ander, maar welke nu een eigen leven heeft ontwikkeld, die zichzelf heeft gescheiden van de materiële ondergrond op vele manieren, en waarin er toch levendige discussies en zelfs anarchistische posities bestaan. En ook al zijn er vele pogingen gedaan om de grenzen die de ene wereld van de andere doen scheiden te vervagen, en sommige projecten daar succes in hebben gehad, blijven discussies steeds meer binnen hun eigen respectievelijke kringen. Dit kan voortkomen uit gemakzucht of omdat de afstand tussen ons eigenlijk groter is dan het soms lijkt. Of het wel of niet gebeurt, en of er startpunten zijn in een discussie op het internet die tot iets echts leiden, is zeker niet iets dat wij definitief kunnen concluderen vanuit ons perspectief, maar we hebben er sterke twijfels over.

Tegelijkertijd heeft het recente verleden zonder twijfel bevestigd wat er anders altijd al zeker was: het internet gebruiken om ideeën te verspreiden opent vele nieuwe mogelijkheden voor verschillende vormen van repressie. Omdat iedereen, niet afhankelijk van hun eigen locatie, zonder onderscheid toegang heeft tot wat er gepubliceerd wordt, van de anarchist tot de smeris, van het linkse type tot de rechtse vijand, van de journalist tot de amateur-detective, van de stille tot de sociale gerechtigheid strijder, en dit allemaal zonder het op te hoeven brengen om over de drempel van één van de kamers waarin ze onvervalste anarchisten tegen het lijf lopen te stappen. De teksten die op internet gepubliceerd worden kunnen ook veel gemakkelijker geanalyseerd worden, geclassificeerd, geëvalueerd en vervolgens belasterd, vervolgd, (schijnbaar) toegeschreven aan bepaalde milieus en mensen, etc. Daarnaast kunnen de drempels lager worden om ongegronde beschuldigingen te doen of zelfs distantiëring in de vorm van (slechts zogenaamd geïnformeerde) speculaties of informatie uit roddels en bepaalde subculturen, welke snel toenemen op het internet, alsof deze drempels nooit bestonden toen deze mensen in het begin op het internet bereikt werden. Maar zelfs als deze duidelijk negatieve aspecten van de verschuiving van de anarchistische discussie naar het internet zeker een rol spelen, nu we onze interesse verloren hebben, zullen deze overwegingen hier verder niet gemaakt worden.

In elk geval hebben we sterkte twijfels dat het cybernetische netwerk gebruikt kan worden voor onze doelen, namelijk om de strijd tegen overheersing te intensiveren en zodoende relaties op te bouwen welke ons hierin sterken en om elkaar te treffen in die momenten wanneer onze kracht ons verlaat. Ja, zelfs voor de ontwikkeling van onze analyses hebben de discussies op het internet weinig bijgedragen in al deze jaren. Het is niet onze wereld die doorschijnt door de glasvezel-kabels en daarom hebben we weinig interesse in het degenereren van onze ideeën tot een flauw schijnsel aan het einde van de kabel.

En toch: Is de realiteit ... Digitaal? Cybernetisch? Nee, nog niet. We ontmoeten nog steeds echte mensen en niet slechts robots en drones wanneer we onze ideeën als kranten en flyers in de straten van de steden verspreiden, sommige mensen kijken nog op van hun smartphones wanneer we posters plakken en pauzeren een moment om te lezen wat er geschreven is, en we houden ook nog steeds onze discussies niet exclusief binnen de cirkel van de weinige overgebleven anti-technologie kringen. Maar als we proberen realistisch te blijven, is het ook waar dat veel potentiële maatjes niet eens meer doorhebben wat er buiten het cybernetische netwerk gebeurt, terwijl wij zelf – niet dat we daar iets aan willen veranderen – alleen maar horen over hun discussies van de verhalen van hen die het internet enthousiast afzoeken in de (wat hopeloze) zoektocht naar andere anarchisten.

Dus als we vandaag of in de toekomst het internet niet compleet zullen vermijden, is dat alleen omdat we daar enkele maatjes hopen te vinden in dit technologische mijnenveld, of door hun gevonden willen worden. Maar het is ons overduidelijk: anarchie blijft iets echts, anarchie kan niet gedigitaliseerd worden en zeker niet gevirtualiseerd.

Dat is waarom Zündlappen, met uitzondering van dit nummer, alleen op papier verkrijgbaar is. Doorgegeven van hand tot hand, van kameraad tot kameraad, en soms misschien zelfs via de postbode. Maar we zullen ook individuele artikelen in een blog posten, als we denken dat ze passen bij de discussies die we hebben kunnen vinden in de dieptes van het cybernetische netwerk. Want wie weet, soms groeien de grootste spanningen richting revolutie uit het onverwachte..